

Temps Ordinari - Baptisme

Per Administrador el dg., 11/01/2009 - 09:00

[Is 42, 1-4,6-7 o bé Is 55, 1-11](#)

[Ac 10, 34-38 o bé 1 Jn 5, 1-9](#)

[Mc 1, 7-11](#)

Epifania de la Llum dels Cristians d'Orient Interès teològic i catequètic de la tradició bizantina en la celebració del Baptisme de Crist; Es tracta de la primera manifestació pública de Jesús -més que no pas Nadal o l'adoració dels Mags-. La festa s'origina a l'Orient: existeixen testimonis del S. II i es generalitza al S. IV, quan es produeix entre Orient i Occident l'intercanvi de celebrar Nadal/Epifania: **el 25 de desembre** en tant que **el 6 de gener, l'Epifania del Baptisme de Jesús**. St. Gregori Nazianzè (c. 329-390) l'anomena **fešta de la Il·luminació o de la Llum**. Pels PP. Orientals la **ignorància** constitueix la major misèria del pecador i, **quan Jesús fou batejat, una gran llum brollà de les aigües i s'hi irradià tot al voltant..**; així ho canta un antic text. **1. La I C O N A** d'aquesta -també denominada **Teofania de les Aigües**- reflecteix les dades del NT: **Jesús** -aquest cop **en la plenitud de la seva consciència humana**- fa una total immersió en l'infern o caverna de les aigües, tot manifestant-se com a primogènit d'una nova Creació i com a Israel de l'Èxode, que passa el Jordà superant, però, les temptacions al Desert de l'antic poble de Déu (que segueixen als Sinòptics). Respecte a la Creació, al Gènesi -com a preàmbul de la setmana inaugural- **l'Esperit de Déu planava damunt les aigües primordials**, com ho fa una au que cova els ous (també el Colom del Baptisme de Jesús, al 4rt Evangeli 1,19ss., enceta la setmana inaugural de l'activitat de Jesús. A la fi de la narració del Diluvi- un colom anunciava la pau (Gèn 8,11). Pels Jueus -poc avesats a la navegació- les aigües marines eren lloc poblat de monstres (escena de Jonàs) i són presents a moltes icones del Baptisme; Jesús, però, els enfonsa (*Haggada* de les dues pedretes en el fons del riu, que ell recull i substitueix per una pedreta blanca, amb un nom nou (Apoc 2,17). El Salvador es posa a la cua dels pecadors per ser batejat (Lluc fent -nu com Adam- la immersió en els inferns humans (no és tracta d'un turista), passant d'una a l'altra riva -el mon diví- simbolitzat pels **tres Àngels de la Trinitat**, que entreguen el Fill-Home, al món dels homes en la figura del **Baptista** -que l'acull, posant-li la mà damunt l'espatlla- vestit amb la túnica de pell, que Déu va fer a Adam al Paradís després del pecat. És per aquest trànsit que, en moltes icones del Baptisme, Jesús és representat **caminant** amb fermesa de l'abisme de les aigües cap a l'abisme del seu sofriment i de la mort-resurrecció: *He de passar la prova d'un baptisme. Com sento el cor oprimat fins que no l'hauré passada!* (Lluc 12,50). D'acord amb la idea del **Salm 114,3-6** Jesús -en baixar a les aigües- **canvia llur direcció i inaugura el CAMÍ DE L'ANYELL**, que entrega i dona la vida (Jn 1,29 i 36), segons el **projecte messiànic del Servent de YHWH** (Is 55): *Si dona la vida tindrà molta descendència* -en la línia d'Abraham- de manera que -també nosaltres- *podem esdevenir fills, rentant-nos i naixent* a les aigües del **seguiment** de Crist al Jordà, **batejats** en la seva mort: *donar la vida és, per això, donar a llum*. El **testimoni per part del PARE de la seva FILIACIÓ, aprova el camí de l'abaixament, consagrànt -amb l'unció de l'ESPERIT- el seu itinerari enmig dels homes i vestint l'Home de llum**: el misteri de Crist -**Déu i Home**- és, també, el nostre -**d'homes divinitzats**- i el **seu camí** -camí de l'Anyell- que s'entrega i triomfa, ha de ser, igualment, *el nostre*: adoració, seguiment, fer el bé. **2.** L'Epifania del Baptisme de Jesús comporta dos aspectes: a) **d'humilitat** = el **baptisme** a que es sotmet, i b) un altre de **glòria** = com a **testimoni humà** del propi Baptista i, un altre, de **diví**, que donen del Fill, tant el Pare com l'Esperit.

- A) Aspecte d'HUMILITAT de la Teofania:

-**JESÚS** es sotmet al **baptisme de penitència** del Baptista. Aquest preparava pel Regne Messiànic i Jesús -abans de la **proclamació**- va voler recórrer les fases preparatòries de transformació de l'esperit, que havia de consumir: **en nom de tots els pecadors** fa el gest públic de **contricció**-**NOSALTRES**, abans d'acostar-nos al **baptisme cristià**, hauriem de rebre el **de Joan** = passar per una **transformació de l'esperit** i per una catàstrofe interior, experimentar una autèntica **contricció**: vet aquí l'aspecte d'**humilitat** de la nostra **epifania**. Tanmateix caldria **ultrapassar** el limitat horitzó del baptisme de Joan i recordar que **vàrem ser batejats-en-Crist**, rentats i purificats. El vàrem rebre d'infants, a través de la fe dels pares. Aquesta gràcia bautismal era primícia i **condicional**; li calia ser **conscientment confirmada i acollida en la llibertat**. En aquesta **epifania** -fešta del **Baptisme de JESÚS** i del **NOSTRE**, com a renovació i reviscolament de la gràcia- demanem al Senyor que **ens torni ESPIRITUALMENT a rentar** -ja no pas en la **materialitat**- dins les aigües del baptisme; que mori la vella i pecadora criatura -**baptisme** com a **mística mort**- per tal de fer el pas del mar Roig, que separa la captivitat de la llibertat i fer la immersió -juntament amb Crist- al Jordà, per a ser rentats, no pas pel Precursor, sinò pel mateix Crist. B) **Aspecte de GLÒRIA**, atorgat solemnement pel BTA. i **pel testimoni DIVÍ del PARE i de l'ESPERIT**: Aquest és l'**autèntic BAPTISME DE JESÚS**, molt més important que no pas el **baptisme d'aigua** administrat per Joan. En aquest sentit la fešta del 6 de gener oriental caldria anomenar-la ja no **teofania** ans **teofanias** = les **TRES manifestacions** : **Pare, Fill i l'Esperit ES REVELEN al món en l'ocasió del Baptisme de Jesús**. El Pare i l'Esperit Sant es revelen en la relació d'amor que les uneix amb el Fill. Vet aquí el més íntim i pregon en el misteri de Jesús. Per gran que considerem el misteri redemptor de Crist a favor dels homes, la vida d'intimitat del Fill amb el Pare i l'Esperit, n'és de més gran. Jesús no ens serà de debó revelat a menys que assolim entreveure quelcom de la divina intimitat i sentir com el Pare ens diu: *aquest és el meu Fill estimat*; si no veiem el Colom damunt el cap de Crist, La fešta d'Epifania no constituirà autènticament una **Teofania** -manifestació de Crist- si falla aquesta condició. És indispensable que la nostra pietat assoleixi -**en el Fill**- el Pare i l'Esperit. Cal que nosaltres -tal com Joan - puguem recordar i donar testimoni que: **Jo he vist que baixava l'Esperit**. Aquesta fóra la **GLÒRIA** de la nostra Epifania, car no és pas únicament **fešta de les aigües**: l'antiga tradició grega l'anomena **FESTA DE LES LLUMS**; no ens aporta tan sols una gràcia de **purificació**, també una **gràcia d'IL·LUMINACIÓ** (antiga designació de l'acte del Baptisme) i de **llum interior**. En aquest sentit, la **llum** de Crist no era -al **Nadal**- més que un estel enmig de la nit fosca; l'**Epifania** mostra el sol en ascens; anira creixent i -després de l'eclipsi de Divendres Sant- esclatarà, encara més esplèndida, la

matinada Pasqual; a la Pentecosta assolirà la plenitud del migdia. No parlem només d'una *llum divina* **objectiva**, manifestada en la persona de Crist o en la flama pentecostal, ans igualment de la **llum INTERIOR**. Déu, que havia enviat el Precursor per tal de batejar amb aigua, havia dit: *Aquell sobre el qual veuràs que baixa l'Esperit i resta en ell, aquest batejarà en l'Esperit Sant*. El baptisme **d'aigua** és només un aspecte del **baptisme total**: *A menys de tornar a nèixer de l'aigua i l'Esperit no s'entra al Regne de Déu*. El Baptisme **en l'Esperit ÉS SUPERIOR** al baptisme **d'aigua**. Constitueix un **do objectiu** i, un altre d'**experiència interior pentecostal**. Epifania - Pascua - Pentecosta són d'altres tantes *etapes* d'un itinerari de **conversió**

.

ETIQUETES

[ESPERIT SERVENT ANYELL](#) [PECADOR AIGÜES BAPTISTA](#) [TEOFANIA IL·LUMINACIÓ](#)
[EPIFANIA IMMERSIÓ](#)
